

Ze-le-ná tra - vi - čka me - zi vi - no - hra - dy, po - věz mně, můj mi - lý, má - mc - li sa rá - di?

[: Zelená travička mezi vinohrady, :]
pověz mně, můj milý, máme-li sa rádi?

My sa máme rádi, my sa budem lúbit,

až nám budú hudci na kerchově trúbit.

Na kerchově trúbit, na bubny bubnovat,
potom se přestanem, šohajko, milovat.

292. SLÍBENÝ POHŘEB

571.

Ze Šaratic

Je - šče sem s mó mi - ló v ne - dě - lu stál, je - jí - ho ne - šče - stí se ne - na - dál, na pondě -

lek v no - ci pa - dla do ne - mo - ci; Pámbůh ví, bu - de - li jí ví - ce po - mo - ci.

Ješče sem s mó miló v nedělu stál,
jejího neštěstí se nenadál,
na pondělek v noci padla do nemoci;
Pámbůh ví, bude-li jí více pomoci.

Pověz mně, má milá, co tě bolí?
A já tobě pošlu pro doktory.

Bolí mě to srdce strápené velice,
pro mý potěšení, že ho možná není.

Dyby tě, má milá, Bůh povolal,
pěkné pohřeb bych ti udělat dal,
dal bych tobě trúbit, na vše zvony zvonit
a třema knězama k hrobu doprovodit.

293. LEHKO NALEZNUTÁ

572.

Je - šče so - bě ko - le vo - dy za - jdu, je - šče so - bě ko - le vo - dy za - jdu, ja, tam so - bě já

he - zké dě - vče na - jdu, ja, tam so - bě já he - zké dě - vče na - jdu.

[: Ješče sobě kole vody zajdu, :]
[: ja, tam sobě já hezké děvče najdu. :]

Už jsem sobě kole vody zašel,
tam jsem sobě hezké děvče našel.

294. SLIB PAMATOVANÝ

573.

Z Moravičan

Jož nám ten vtá - ček o - le těl a o - che - til nám pé - rko; ke - mo pak

te se do - sta - neš, te Křó - pa - lo - va dce - rko?